

Sygn. akt VI Gz 226/16

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jerzy P. Naworski

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2016 r. w Toruniu

w postępowaniu uproszczonym

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w L.

przeciwko Ł. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 20 października 2016r., sygn. akt V GNc 89/16

postanawia

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od swojego nakazu zapłaty z dnia 11 marca 2016 r. jako spóźniony. Jak podkreślił ten Sąd pozwany wskazał, że przyczyna uchybienia terminu ustala w dniu 04 sierpnia 2016 r., tj. w dniu, w którym dowiedział się o prowadzonej egzekucji komorniczej. Wniosek o przywrócenie terminu został złożony w dniu 11 sierpnia 2016 r., a więc przed upływem terminu z art. 169 § 1 k.p.c. Z akt komorniczych Km (...) wynika jednak, że komornik dokonał skutecznego doręczenia pozwanemu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i o zajęciu rachunku bankowego przez awizo w dniu 29 lipca 2016 r. Zostało to potwierdzone notatką urzędową z dnia 20 października 2016 r. sporządzoną przez pracownika Sądu. Tygodniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu rozpoczął bieg w dniu 29 lipca 2016 r., a więc termin do jego wniesienia upłynął w dniu 05 sierpnia 2016 r. Pozwany złożył wniosek w dniu 11 sierpnia 2016 r., a więc po upływie terminu. Tym samym jako spóźniony został odrzucony w oparciu o art. 171 k.p.c. (k. 44).

W zażaleniu na to postanowienie pozwany wniósł o jego uchylenie i przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu zarzucając, że Sąd pierwszej instancji błędnie ustalił fakt skutecznego doręczenia pisma komornika w dniu 29 lipca 2016 r. Awizo miałoby skutek doręczenia, gdyby przesyła nie została odebrana, podczas gdy doręczenie nastąpiło w dniu 04 sierpnia 2016 r. W dniach 23 lipca do 03 sierpnia 2016 r. skarżący przebywał na urlopie i nie mógł odebrać pisma w dniu 29 lipca 2016 r. Po powrocie odebrał przesyłkę niezwłocznie, bo w dniu 04 sierpnia 2016 r. i w tym dniu dowiedział się o egzekucji. Termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu rozpoczął więc bieg w dniu 04 sierpnia 2016 r., a zatem składając go 11 sierpnia 2016 r. nie uchybił terminowi (k. 47).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Odpis nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym został doręczony pozwanemu przez awizo w dniu 06 kwietnia 2016 r. (k. 20).

Skarżący nie neguje ustaleń dokonanych przez Sąd Rejonowy, a zwłaszcza doręczenia przez komornika zawiadomienia przez awizo o wszczęciu egzekucji i o zajęciu rachunku bankowego w dniu 29 lipca 2016 r. Rzeczywiście z akt komorniczych wynika, że skarżący w dniu 04 sierpnia 2016 r. odebrał postanowienie komornika z dnia 15 lipca 2016 r., i, jak należy sądzić, postanowienia z dnia 08 lipca 2016 r. w dniu 04 sierpnia 2016 r. Wbrew skarżącemu nie ma jednak podstaw do uznania, że tygodniowy termin do złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty należy liczyć od tego dnia. Pomijając to, czy w ogóle istniały przyczyny uzasadniające uchybienie terminowi do wniesienia sprzeciwu, zgodzić trzeba się z Sądem a quo, że ustały one w dniu, w którym pozwanemu skutecznie zostały doręczone postanowienia komornika z dnia 08 lipca 2016 r., a więc postanowienia o wszczęciu egzekucji i o zajęciu rachunku bankowego, a to nastąpiło w dniu 29 lipca 2016 r. W konsekwencji wniosek pozwanego o przywrócenie terminu był spóźniony i jako taki podlegał odrzuceniu z mocy art. 171 k.p.c.

Z tych względów zażalenie jako bezzasadne należało oddalić (art. 385 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 i art. 505¹⁰ § 1 k.p.c.).

(...)

(...)

1. (...),

2. (...):

- (...),

- (...),

3. (...)

(...)